

Sonsuz gençliği kazanmanın anahtarı: Gençlik Rehberi

Risale-i Nur'dan Gençlik Rehberi, zaman ihtiyarladıkça gençleşen Kur'an'ın hakikatleri ışığında ebedî bir gençlik kazanmanın yolunu gösteriyor.

“Gençlik hiç şüphe yok ki gidecek” der Bediüzzaman ve ekler:

“Yaz güze ve kışa yer vermesi; gündüz akşama ve geceye değişmesi kat'iyetinde, gençlik dahi ihtiyarlığa ve ölüme geçecek.”

Peki nice hayallere beşiklik eden, ömrün bu tatlı mevsimini ve sahip olunan güzellikleri sonsuz kılmanın bir çaresi yok mu?

Elbette var!

İşte Risale-i Nur'dan Gençlik Rehberi, zaman ihtiyarladıkça gençleşen Kur'an'ın hakikatleri ışığında ebedî bir gençlik kazanmanın yolunu gösteriyor.

Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin sağlığında bizzat kendisinin telif ve tanzim ettiği, ebedî gençliği kazanmanın formüllerini ihtiva eden hakikatlerin yer aldığı bu risale, Yeni Asya Neşriyat tarafından yep yeni tasarım ile yayınlandı. Ayvori kâğıda iki renkli basılan eser, kapak tasarımı ve bez cildi ile de göz dolduruyor.

Eserin Takdim yazısında ise şu bilgiler veriliyor:

“Gençlik damarı akıldan ziyade hissiyatı dinler” der Bediüzzaman. His ve hevesin ise kör olduğunu, âkıbeti görmediğini ve bu sebeple fânî zevkleri bâkî lezzetlere tercih edebildiğini söyler.

Bu durum aslında, “Onlar ki, dünya hayatını seve seve ahirete tercih ederler” (İbrahim Suresi: 3.) ayetinin de bir tecellisi olarak “bu asrın acip bir özelliği”dir Bediüzzaman'ın dilinde.

Evet, bu asır dünya hayatını öyle pompalamıştır ki, Müslümanlar bile dünyayı ahirete “bilerek ve severek” tercih eder hâle gelmiştir. Başta gençler olmak üzere bu asrın insanı, Hz. Peygamber'in (asm) dilinde “kimse nefesine hâkim olamaz” denilen bir dehşetli tehlikeyle karşı karşıya kalmıştır. Fitne o kadar cazip, dünya hayatı o derece aldatıcıdır ki, pervane böceğinin göz göre göre kendini ateşe atması gibi, insanlar da gerçekleri “bildiği” halde kendilerini bu fitne ateşlerinin ortasına atabilmektedir.

Tabii Müslüman hayatlardaki bu durum, Bediüzzaman'a göre “imansızlık”tan değildir. Ancak insanın akıbeti görmeyen nefis, his, heves, vehim gibi duygularının akıl, kalp ve ruhuna galebe etmesinin neticesidir. O halde insan akıl, kalp ve

ruhunu “iman hakikatleri” ile daima beslemelidir ki, nefis ve şeytana mağlup olmasın, his ve heves aldatmasın.

İşte Bediüzzaman, bu sâikle, Risale-i Nur Külliyyatında iman ile küfür, hidayet ile dalâlet karşılaştırmalarını sık sık işlemiş; küfür, dalâlet ve günahların içerisindeki manevî elemeleri göstererek insanın hissini mağlup etmeye çalışmıştır. Gayr-i meşru yolun daha bu dünyada iken insanı manevî bir Cehennem azabında bıraktığını; iman ve hidayet yolunun ise daha bu dünyada iken Cennet lezzetleri tattırdığını delilleriyle ortaya koymuştur.

Şöyle seslenmiştir meselâ Bediüzzaman:

“Ey zevk ve lezzete müptelâ insan! Ben yetmiş yaşımda, binler tecrübelerle ve hüccetlerle ve hadiselerle ayne’l-yakîn bildim ki, hakikî zevk ve elemsiz lezzet ve kedersiz sevinç ve hayattaki saadet yalnız imandadır ve iman hakikatleri dairesinde bulunur. Yoksa, dünyevî bir lezzette çok elemeler var. Bir üzüm tanesi yedirir, on tokat vurur, hayatın lezzetini kaçıırır.”

İşte, Gençlik Rehberi, başta gençler olmak üzere bu asrın cazibedar fitneleri karşısında tehlikede olan herkese, gerçek zevk ve mutluluğun iman hakikatleri dairesinde bulunduğunu; dünyanın geçici ve günahlı lezzetlerinin ise hem dünyada hem ahirette büyük acı ve azapları netice verdiğini/vereceğini Kur’ânî temsil ve hakikatlerle ispat ederek gösteriyor.